

Till
Hovrätten för Nedre Norrland

ÖSTERSUNDS TINGSRÄTT

Ink. 2021-06- 1 1

Akt...../.....

Aktbil.....

HOVRÄTTEN FÖR
NEDRE NORRLAND
Rote 18

INKOM: 2021-06-21
MÅLNR: B 930-21
AKTBIL: 1

ÖVERKLAGANDE

Klagande: Robin Reinholdsson, 19900205-3990

Åsen 190, 833 41 Hammerdal

F n häktet i Östersund

Ombud och offentlig försvarare:

Advokat Jan Heilborn, Heilborns Advokatbyrå HB

Kyrkgatan 49, 831 34 Östersund

Motpart: Åklagarmyndigheten

Åklagarkammaren i Östersund

Box 488, 831 26 Östersund

Överklagad

dom: Meddelad av Östersunds tingsrätt 2021-05-21 i mål B 605-21
B 943-21

Saken: Brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott
m m, ansvar och påföljd

Yrkanden

Robin Reinholdsson yrkar att hovrätten:

1. Med ändring av tingsrättens dom punkten 4, rubricerar gärningen avseende brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor som brott av normalgrad.

2. Oavsett utgången i ansvarsdelen, bestämmer påföljden för all brottslighet och undanröjande av tidigare utdömd skyddstillsyn som han ådömts i tingsrätten till betydligt lägre än två år och två månaders fängelse och som högst motsvarande två års fängelse, att i första hand avtjänas genom skyddstillsyn med föreskrift om särskild behandlingsplan.

Hemställen

Det hemställs att hovrätten begär in yttrande från kriminalvården som i kontakt med socialtjänsten upprättar förslag till särskild behandlingsplan för Robin Reinholdsson.

Grunder

Tingsrätten har i det stora hela utifrån den bevisning som presenterats i målet gjort en korrekt bedömning av Robin Reinholdssons brottslighet vad avser det överklagade brottet mot lagen om brandfarliga och explosiva varor. Vad gäller rubriceringen av brottet som grovt brott och påföljden för den samlade brottsligheten, hävdas dock att tingsrätten har gjort en felaktig bedömning.

Som tingsrätten har kommit fram till är det sannolikt att Robin, precis som han hela tiden har uppgett, för ca 10 år sedan fann sprängdegen på vinden i den fastighet dit han och hans mor då hade flyttat. Han är – framför allt numera – införstådd med att han borde ha hanterat upptäckten på annat sätt och t ex kontaktat polisen om fyndet. Vidare har det kunnat konstateras – vilket även Robin själv har uppgett – att Robin har förflyttat sprängmedlet och grävt ned dem. Syftet med åtgärden var att bättre säkra sprängmedlet och undvika eventuell risk. Fram emot hösten oroade han sig dock för den kommande tjälen i marken, varför han grävde upp och lade tillbaka sprängmedlet på vinden igen. Robin har inte haft någon önskan om att finna sprängmedlet och han har inte heller medvetet hanterat sprängmedlet på ett sådant sätt att det skulle öka risken, tvärtom. Robin har inte på allvar insett risken med förvaringen och hanteringen av sprängmedlet. Han har inte själv använt, överlåtit eller haft för avsikt att överlåta sprängmedlet på annan och han har överhuvudtaget inte ens haft likgiltighetsuppsåt för att sprängmedlet skulle komma till brottslig användning. Såsom tingsrätten har

angett har inte mängden i sig varit tillräcklig för att döma Robin för grovt brott, utan i stället ska en bedömning av samtliga omständigheter vid innehavet göras. Robin är – särskilt efter sakkunnig i rättegångens redogörelse – väl införstådd med att han har hanterat sprängmedlet på ett oaktsamt sätt och att han därför har gjort sig skyldig till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva ämnen, men oavsett mängd och hantering bör han m h t bakgrunden för innehavet och syftet med hans agerande inte dömas för grovt brott mot lagen ifråga. I stället bör allt sammantaget innebära att brottet ska rubriceras som brott av normalgraden. Brottet mot lagen om brandfarliga och explosiva ämnen är det brott som bär i stort sett hela straffvärdet för Robin varför påföljden för den sammantagna brottsligheten bör sättas ned avsevärt. Med hänsyn till Robins missbruk är skyddstillsyn med föreskrift om särskild behandlingsplan en på alla vis synnerligen lämplig påföljd.

Om hovrätten ändå skulle komma fram till att brottet bör rubriceras som grovt bör man även då med hänsyn till de särskilda ovannämnda förmildrande omständigheterna kunna bestämma påföljden för brottet till under miniminivån och att den samman- tagna påföljden för all brottslighet som Robin Reinholdsson döms för och för för- verkad tidigare utdömd skyddstillsyn kunna stanna vid ej överstigande 2 års fängelse, varvid även då skulle finnas möjlighet att utdöma skyddstillsyn med föreskrift om särskild behandlingsplan som påföljd.

Redan vid tingsrättens handläggning framkom Robins allvarliga och långvariga miss- bruksproblem. I avsaknad av frivårdsytttrande med förslag om kontraktsvård fanns då små möjligheter för tingsrätten att m h t straffvärdet döma till annan påföljd än fängelse. Robin har därefter varit i kontakt med socialtjänsten i Strömsunds kommun angående ansvarsförbindelse för kontraktsvård och utgår från att de kommer att ställa sig positiva till detta när de kontaktas av frivården. Förutom något återfall i missbruk har Robin haft en överlag god utveckling under det senaste året, han har bl a arbete, bostad och sambo. Hans brottslighet är starkt missbruksrelaterad och en missbruksbehandling som vid ett tidigare tillfälle ledde till mångårig avhållsamhet från droger, bör tillsammans med hans i övrigt goda förhållanden kunna innebära att han därefter ges möjlighet att bidra till i stället för att belasta samhället.

Häktning

Robin Reinholdsson yrkar att han omgående och till dess att han ska inställa sig för sin påföljd försätts på fri fot. Detta bl a för att Robin innan avtjänandet ska ges möjlighet att ta tag i flertalet praktiska frågor såsom arbetet och bostaden.

Bevisning

Robin Reinholdsson åberopar ingen egen bevisning i hovrätten.

Robin Reinholdsson ska närvara vid hovrättsförhandlingen vid prövningen av den överklagade domen.

Östersund 2021-06-11

Jan Heilborn

enligt bifogad fullmakt